

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 2 mei 2016
(OR. en)

8535/16

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0124 (NLE)**

**SOC 214
EMPL 131
PECHE 150**

VOORSTEL

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	29 april 2016
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	COM(2016) 235 final
Betreft:	Voorstel voor een RICHTLIJN VAN DE RAAD tot uitvoering van de door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de EU (Europêche) gesloten overeenkomst van 21 mei 2012, zoals gewijzigd op 8 mei 2013, betreffende de uitvoering van het Verdrag inzake arbeid in de visserij van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2016) 235 final.

Bijlage: COM(2016) 235 final

Brussel, 29.4.2016
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot uitvoering van de door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de EU (Europêche) gesloten overeenkomst van 21 mei 2012, zoals gewijzigd op 8 mei 2013, betreffende de uitvoering van het Verdrag inzake arbeid in de visserij van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2016) 143 final}

{SWD(2016) 144 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

In 2002 is de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) mondiale besprekingen begonnen over een volledige en actuele reeks internationale normen voor de visserijsector om wereldwijd adequate bescherming te waarborgen voor vissers. Die besprekingen hebben in 2007 geleid tot aanneming van het Verdrag inzake arbeid in de visserij¹. Tot dusver is Frankrijk de enige lidstaat die dit Verdrag heeft geratificeerd².

In 2007 is de Commissie de eerste raadplegingsfase met de sociale partners in de EU gestart overeenkomstig artikel 154 van het Verdrag betreffende de werking van de EU (VWEU); de sociale partners werden uitgenodigd "de mogelijkheden te onderzoeken van een gezamenlijk initiatief om de toepassing binnen de EU van de bepalingen van het recente IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 te bevorderen"³. Het algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie ("Cogeca"), de Europese Federatie van vervoerswerknemers ("ETF") en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de Europese Unie ("Europêche") begonnen de onderhandelingen in 2009. Op 21 mei 2012 werd een overeenkomst gesloten, die later werd gewijzigd op 8 mei 2013. Op 10 mei 2013 hebben de sociale partners in overeenstemming met artikel 155, lid 2, VWEU, de Commissie verzocht hun Overeenkomst uit te voeren door een besluit van de Raad.

Het doel van dit voorstel is de Overeenkomst betreffende de uitvoering van het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 tussen Cogeca, ETF en Europêche uit te voeren.

Met dit voorstel wil de Commissie de leef- en werkomstandigheden voor vissers die werkzaam zijn aan boord van schepen die de vlag van een EU-lidstaat voeren, verbeteren door een geconsolideerd rechtskader op te stellen dat aangepast is aan de arbeidsomstandigheden in de zeevisserij.

- **Samenhang met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Dit initiatief past in de prioriteit van de Commissie voor een diepere en eerlijkere interne markt, met name in de sociale dimensie. Het strookt met de werkzaamheden van de Commissie om een eerlijke en werkelijk pan-Europese arbeidsmarkt te creëren die werknemers behoorlijke bescherming en duurzame banen biedt⁴. Dat omvat bescherming van de veiligheid en de gezondheid op het werk, werktijden, sociale bescherming en rechten in verband met de arbeidsovereenkomst.

Wettelijke EU-bepalingen in verband met de leef- en werkomstandigheden van vissers zijn vastgesteld in een aantal wettelijke instrumenten, met name in de EU-richtlijnen inzake

¹ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188

² Frankrijk heeft het Verdrag in oktober 2015 geratificeerd. Noorwegen, dat lid is van de EER, heeft het verdrag in januari 2016 geratificeerd.

³ COM(2007) 591 final.

⁴ "State of the Union"-toespraak van Commissievoorzitter Juncker in het Europees Parlement op 9 september 2015.

arbeidsrecht en de EU-wetgeving inzake veiligheid en gezondheid op het werk (OSH). Voor aangelegenheden die niet door EU-wetgeving worden bestreken, zoals het recht op medische behandeling aan wal, het recht op repatriëring en het medisch certificaat waaruit de arbeidsgeschiktheid van vissers blijkt, hebben de EU-lidstaten zeer uiteenlopende normen ingevoerd.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de Unie**

De ex-postevaluatie van het OSH-acquis is nog lopende en een aantal belangrijke onderwerpen voor de herziening van de EU-wetgeving zijn nog niet bepaald, met name met betrekking tot de nieuwe architectuur en de exacte inhoud van de bepalingen van het toekomstige OSH-regelgevingskader van de EU. Gedurende de voorbereidende werkzaamheden hebben belanghebbenden aangegeven dat het nodig is de huidige OSH-bepalingen voor de zeevisserijsector af te stemmen op de recente IAO-verdragen, zoals het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007. Het is duidelijk dat de Overeenkomst het huidige OSH-acquis van de EU aanvult en afstemt op het Verdrag. Bij de toekomstige herziening van het OSH-kader van de EU zal rekening moeten worden gehouden met de Overeenkomst.

De EU draagt ook bij tot de verbetering van de leef- en werkomstandigheden van de vissers via het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB)⁵, dat tot doel heeft te zorgen voor de ecologische, economische en sociale duurzaamheid van visserij- en aquacultuuractiviteiten op de lange termijn. Inderdaad, vissers hebben op hun beurt baat bij gezonde visbestanden. Hulpbronnen op een duurzame manier beheren zal het concurrentievermogen van de visserijsector in de EU verhogen en nieuwe banen creëren.

De doelstellingen van het GVB worden ook op internationaal niveau bevorderd en er wordt voor gezorgd dat EU-visserijactiviteiten buiten de wateren van de Unie gebaseerd zijn op dezelfde beginselen en normen van het toepasselijke Unierecht; tegelijk worden daarbij gelijke mededingingsvoorwaarden voor de marktdeelnemers uit de Unie en de marktdeelnemers uit derde landen gestimuleerd. Daartoe streeft de Unie er actief naar het voortouw te nemen in het proces om de prestaties van de regionale en internationale visserijorganisaties te versterken, zodat zij beter in staat zijn de levende rijkdommen van de zee waarvoor zij bevoegd zijn, in stand te houden en te beheren en onder meer illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij) te bestrijden⁶.

Lage gezondheids- en veiligheidsnormen en slechte werkomstandigheden zijn zowel drijfveer als gevolg van IOO-visserij. Enerzijds kunnen exploitanten kiezen voor IOO-visserij omwille van de lagere kosten voor de beperkte gezondheids- en veiligheidscontroles en andere controles in verband met de werkomstandigheden. Anderzijds zijn werknemers op IOO-vissersvaartuigen kwetsbaar voor uitbuiting aangezien het op een vaartuig dat illegale activiteiten verricht onmogelijk is fatsoenlijke werkomstandigheden te waarborgen. De sociale situatie van vissers verbeteren zal naar wordt verwacht het risico op misbruiken

⁵ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

⁶ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

verminderen en de kosten voor IOO-visserij verhogen, waardoor het een minder aantrekkelijke optie wordt. Een grondige, wereldwijde toepassing van de IAO-verdragen zou daarom een positief effect hebben zowel op de werkomstandigheden van de vissers als op het aantal gevallen van IOO-visserij. Door de Overeenkomst van de sociale partners betreffende het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij op te nemen in het EU-recht, zal de EU sterker staan om de toepassing ervan in partnerlanden over de hele wereld te bevorderen.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Artikel 155, lid 2, VWEU, bepaalt: *"De tenuitvoerlegging van de op het niveau van de Unie gesloten overeenkomsten geschiedt hetzij volgens de procedures en gebruiken die eigen zijn aan de sociale partners en aan de lidstaten, hetzij, voor zaken die onder artikel 153 vallen, op gezamenlijk verzoek van de ondertekenende partijen, door een besluit van de Raad op voorstel van de Commissie. Het Europees Parlement wordt hiervan in kennis gesteld."*

Het doel van de overeenkomst die is gesloten door Cogeca, ETF en Europêche is overeenkomstig artikel 153, lid 1, onder a) en b), VWEU, de werk- en leefomstandigheden van werknemers aan boord van zeevisserijvaartuigen verbeteren wat betreft minimumvereisten inzake werk aan boord, dienstverleningsvoorwaarden, accommodatie en voedsel, bescherming van de veiligheid en de gezondheid op het werk en medische verzorging. Bijgevolg vormt artikel 155, lid 2, de passende rechtsgrond voor het voorstel van de Commissie.

• Subsidiariteit

EU-optreden is gerechtvaardigd door het feit dat de zeevisserij een grensoverschrijdende sector is met wereldwijde activiteiten. Vissersvaartuigen voeren vlaggen van verschillende EU-lidstaten, zij zijn ook actief buiten de territoriale wateren van de betrokken EU-lidstaat, in wateren onder de rechtsmacht van andere lidstaten en in internationale wateren. De verre vloot van de EU is actief in internationale wateren (volle zee) en via bilaterale overeenkomsten met landen buiten de EU.

Ondanks het besluit van de Raad om EU-lidstaten te machtigen Verdrag nr. 188 van de IAO⁷ te bekrachtigen, verloopt het ratificatieproces zeer traag. Indien slechts enkele EU-lidstaten het Verdrag ratificeren, kunnen geen gelijke fatsoenlijke leef- en werkomstandigheden voor vissers binnen de EU en gelijke mededingingsvoorwaarden tussen de EU-lidstaten worden gewaarborgd. Het zou leiden tot blijvend verschillende normen, met name met betrekking tot onderwerpen die nog niet in EU-wetgeving zijn opgenomen, zoals medische certificaten voor vissers, het recht op repatriëring en medische behandeling aan wal. Binnen de EU zouden verschillende arbeidsvoorwaarden voor vissers blijven bestaan. Daarenboven zou dit leiden tot verschillende concurrentieposities tussen de lidstaten die het verdrag hebben geratificeerd en zij die dat niet hebben gedaan. De voorgestelde richtlijn bouwt voort op bestaande internationale en EU-normen en houdt rekening met de specifieke werkomgeving in de sector. De richtlijn waarborgt een vergelijkbaar niveau van fatsoenlijke leef- en werkomstandigheden en gelijke mededingingsvoorwaarden tussen de EU-lidstaten door gelijktijdige inwerkingtreding en uniforme omzetting in alle EU-lidstaten van de normen van het IAO-

⁷ Besluit 2010/321/EU van de Raad van 7 juni 2010 waarbij de lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Europese Unie het verdrag inzake arbeid in de visserij van de Internationale Arbeidsorganisatie van 2007 te bekrachtigen (Verdrag nr. 188), PB L 145 van 11.6.2010, blz. 12.

verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 waarnaar zij verwijst. De richtlijn stemt de situatie van vissers af op die van andere maritieme beroepen⁸.

- **Evenredigheid**

De voorgestelde richtlijn voldoet aan het evenredigheidsvereiste omdat zij een stap voorwaarts vormt tot het bereiken van de doelstellingen om de leef- en werkomstandigheden van werknemers te verbeteren en te zorgen voor een samenhangend wettelijk kader waarin de minimumnormen zijn vastgesteld. De richtlijn is strikt beperkt tot de omzetting in EU-wetgeving van de actuele normen van het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007. De actie is gebaseerd op een overeenkomst die door vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers in de sector is gesloten.

De lidstaten behouden de keuzemogelijkheid gunstigere normen voor werknemers te behouden of vast te stellen en de flexibiliteit om rekening te houden met de specifieke kenmerken van hun nationale situatie. Het voorstel laat bijgevolg ruimte voor flexibiliteit ten aanzien van de keuze van de concrete uitvoeringsmaatregelen.

- **Keuze van het instrument**

Het gekozen instrument is een richtlijn. De term "besluit" van artikel 155, lid 2, VWEU, is algemeen bedoeld, zodat voor één van de wetgevingsinstrumenten van artikel 288 VWEU kan worden gekozen. Het is aan de Commissie het meest geschikte van de drie bindende instrumenten als bedoeld in dat artikel (een verordening, richtlijn of besluit) voor te stellen.

Artikel 296 van het VWEU luidt als volgt: "*wanneer de Verdragen niet bepalen welk soort van handeling moet worden vastgesteld, maken de instellingen zelf per afzonderlijk geval een keuze, met inachtneming van de toepasselijke procedures en van het evenredigheidsbeginsel.*"

In het onderhavige geval is het gezien de aard en inhoud van de tekst van de sociale partners duidelijk dat deze Overeenkomst het best wordt toegepast door middel van bepalingen die door de lidstaten en/of sociale partners in nationaal recht moeten worden omgezet. Het meest geschikte instrument is derhalve een richtlijn van de Raad. Voorts is de Commissie van mening dat de Overeenkomst geen deel moet uitmaken van het voorstel, maar daaraan moet worden gehecht.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Artikel 155, lid 1, VWEU biedt de mogelijkheid voor de sociale partners op EU-niveau om contractuele betrekkingen, met inbegrip van overeenkomsten, aan te gaan wanneer zij dit wensen. Het VWEU vereist niet dat zij andere partijen vooraf raadplegen. Gezien de transparantie van het proces en de rol die de sociale partners bij artikel 155 VWEU is toebedeeld, is geen aanvullende openbare raadpleging uitgevoerd⁹.

⁸ Een dergelijk wettelijk kader bestaat al in de EU-wetgeving voor zeevarenden. Richtlijn 2009/13/EG van de Raad van 16 februari 2009 tot tenuitvoerlegging van de overeenkomst tussen de Associatie van reders van de Europese Gemeenschap (ECSA) en de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) inzake het verdrag betreffende maritieme arbeid van 2006 en tot wijziging van Richtlijn 1999/63/EG (PB L 124 van 20.5.2009, blz. 30).

⁹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Er werd opdracht gegeven voor een extern onderzoek ter ondersteuning van de kosten-batenanalyse van de Overeenkomst¹⁰. De adviseurs hebben de relevante autoriteiten en de sociale partners in alle lidstaten in kaart gebracht en hebben verzocht om informatie over de nationale wetgeving inzake de leef- en werkomstandigheden in de zeevisserijsector en de mogelijke gevolgen die zij verwachten van de uitvoering van de Overeenkomst.

- **Evenredige effectbeoordeling**

Volgens de richtsnoeren voor betere regelgeving¹¹ en opdat het college van commissarissen met kennis van zaken een besluit kon nemen, hebben de diensten van de Commissie een evenredige effectbeoordeling opgesteld die eveneens een beoordeling omvat van de representativiteit van de ondertekenende partijen en van de wettigheid van de clausules van de overeenkomst ten opzichte van het wettelijk EU-kader.

- *Representativiteit van de sociale partners in de EU*

Wanneer de Commissie een verzoek van sociale partners in de EU om uitvoering van hun overeenkomst in EU-wetgeving uit hoofde van artikel 155 VWEU, beoordeelt, onderzoekt zij de representativiteit en het mandaat van de sociale partners voor het gebied van de desbetreffende overeenkomst. Zo wordt gewaarborgd dat het verzoek strookt met de bepalingen van het VWEU en dat er een breed draagvlak voor de overeenkomst bestaat bij de betrokkenen.

Volgens artikel 1 van Besluit 98/500/EG van de Commissie van 20 mei 1998 moeten de sociale partners op Europees niveau aan de volgende criteria voldoen: *"a) tot specifieke sectoren of categorieën behoren en op Europees niveau georganiseerd zijn;*

b) uit organisaties bestaan die op zichzelf een integrerend en erkend deel uitmaken van de structuren van sociale partners van de lidstaten en het vermogen bezitten overeenkomsten te sluiten, en die representatief zijn voor verscheidene lidstaten; alsmede

c) toereikende structuren bezitten om hun doeltreffende deelneming aan het werk van de Comités te waarborgen".

Deze voorwaarden moeten zijn vervuld op het ogenblik waarop de overeenkomst wordt ondertekend. Op het ogenblik van de ondertekening van de Overeenkomst was Kroatië nog geen lid van de EU. Om de representativiteit van de sociale partners in de EU te beoordelen, voerde de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden (Eurofound) in 2012 een onderzoek.

De Overeenkomst betreft arbeidsvoorwaarden in de zeevisserij, wat overeenkomt met de sectoriële beperkingen van het sectorieel comité voor de sociale dialoog in de zeevisserij. Derhalve worden het bereik van het comité en dat van de Overeenkomst als gelijkwaardig beschouwd. De sociale partners die deelnemen aan het comité zijn Europêche en Cogeca voor de werkgevers en ETF voor de werknemers.

¹⁰ ICF International, "Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners' Agreement concerning the implementation of the Work in Fishing Convention, 2007 of the ILO", december 2015.

¹¹ SWD(2015) 111 final.

Uit het Eurofound-representativiteitsonderzoek van 2012 is gebleken dat Europêche leden heeft in elf EU-lidstaten¹². Twee werkgeversorganisaties hebben een waarnemersstatus (LV en LT).

Cogeca vertegenwoordigt de algemene en de specifieke belangen van de Europese land- en bosbouw-, visserij- en landbouwcoöperaties. De organisatie heeft leden in de zeevisserij in elf lidstaten¹³. Rekening houdend met de leden van Cogeca en Europêche zijn aan werkgeverszijde in totaal 16 lidstaten vertegenwoordigd in het comité.

Aan werknemerszijde heeft ETF leden uit de visserijsector in elf lidstaten¹⁴. In elf lidstaten¹⁵ zijn vissers dus niet vertegenwoordigd. Volgens de werkgelegenheidscijfers in de sector gaat het voor de meeste landen om ongeveer 1 000 werknemers (in de meeste lidstaten ligt de werkgelegenheid aanzienlijk lager). Ierland, Griekenland, Roemenië en Zweden tellen weliswaar meer dan 1 000 vissers, maar de meesten zijn zelfstandigen.

Samenvattend zijn er, met uitzondering van Portugal en Roemenië, geen lidstaten waar werkgeversorganisaties actief in de zeevisserij niet zijn vertegenwoordigd op Europees niveau, rekening houdend met het feit dat de sector relatief klein is in Roemenië. De acht lidstaten die 84 % van de werkgelegenheid van de sector voor hun rekening nemen en 87 % uitgedrukt in voltijdequivalenten zijn vertegenwoordigd in de sociale dialoog in de EU. Dat leidt tot de conclusie dat de sociale partners die de Overeenkomst hebben getekend representatief zijn voor de sector en derhalve de Commissie kunnen verzoeken om toepassing van de Overeenkomst uit hoofde van artikel 155 van het VWEU.

- *Wettigheid van de clausules*

De Commissie heeft de wettigheid van de Overeenkomst onderzocht. Zij heeft alle clausules bestudeerd en is tot de conclusie gekomen dat zij niet in strijd zijn met het EU-recht. De verplichtingen die zouden worden opgelegd aan de lidstaten vloeien niet direct voort uit de Overeenkomst tussen de sociale partners. Zij zouden eerder het resultaat zijn van de uitvoering hiervan middels een handeling van de Raad, met name een richtlijn. Het toepassingsgebied en de inhoud van de Overeenkomst blijven binnen de in artikel 153, lid 1, VWEU genoemde gebieden. De uitbreiding van een aantal bepalingen van de Overeenkomst tot zelfstandigen is niet in strijd met artikel 153, lid 1, onder a), aangezien de uiteindelijke doelstelling en omzettingsvoorwaarde om bepalingen uit te breiden tot zelfstandigen is de gezondheid en de veiligheid van de werknemers aan boord van hetzelfde vaartuig te waarborgen. Deze uitbreiding bestaat reeds in het huidige OSH-acquis van de EU dat van toepassing is op de sector. Deze uitbreiding bestaat reeds in het huidige OSH-acquis van de EU dat van toepassing is op de sector. Artikel 3, lid 3, van de Overeenkomst bevat een non-regressieclausule, die het bestaande niveau van bescherming van werknemers waarborgt. In artikel 4 van de Overeenkomst is bepaald dat de Overeenkomst geen afbreuk doet aan wetten, vonnissen, gewoonten of overeenkomsten tussen eigenaren van vissersvaartuigen en vissers die gunstigere voorwaarden voor vissers waarborgen dan de Overeenkomst.

- *Beleidsopties en kosten-batenanalyse*

¹² BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE en UK.

¹³ CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL en SI.

¹⁴ BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT en UK.

¹⁵ CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

De Commissie kan het verzoek van de ondertekenende partijen om de uitvoering van de Overeenkomst door middel van een wetgevende handeling enkel aanvaarden of afwijzen. Zij kan de tekst van de Overeenkomst niet wijzigen. De Commissie kan de sociale partners op EU-niveau niet vragen hun Overeenkomst autonoom uit te voeren, omdat dit, zoals bepaald in artikel 155, lid 2, VWEU, de bevoegdheid van de sociale partners is.

De Commissie kan derhalve slechts één beleidsoptie in overweging nemen. In de evenredige effectbeoordeling die bij dit voorstel is gevoegd, is deze beleidsoptie beoordeeld (namelijk de maatregelen van de Overeenkomst) en vergeleken met de basislijn (namelijk geen verdere EU-maatregelen).

De resultaten van de analyse tonen aan dat algemeen genomen geen kostenstijging van betekenis te verwachten is. De kosten variëren naargelang de lidstaat, afhankelijk van de mate waarin de nationale wetgeving reeds aan de Overeenkomst voldoet. Bepaalde kosten zijn eenmalig (bv. kosten in verband met de omzetting van de Overeenkomst in nationale wetgeving) en andere zijn recurrent (bv. kosten in verband met medische certificaten die regelmatig moeten worden vernieuwd, kosten voor repatriëring enz.).

Voor lidstaten die reeds aan de meeste bepalingen van de Overeenkomst voldoen, blijven de kosten beperkt. Voor lidstaten die bepaalde aspecten van hun nationale wetgeving — bijvoorbeeld inzake medische certificaten, het recht op repatriëring en risicobeoordeling — moeten wijzigen, blijven de kosten per werknemer of per onderneming algemeen in verhouding tot het doel dat wordt gesteld. Algemeen worden de kosten voor repatriëring, medische certificaten en risicobeoordelingen geschat tussen 1,3 miljoen euro en 8 miljoen euro. Rekening houdend met de jaarlijkse omzet van 6,9 miljard euro van de sector zouden de kosten maximaal 0,11 % van de totale omzet van de sector bedragen.

De Overeenkomst zal de leef- en werkomstandigheden in de zeevisserijsector verbeteren op het gebied van werktijd, minimumleeftijd, medische certificaten, risicobeoordeling, accommodatie, voedsel en water aan boord en medische behandeling aan boord. Door de Overeenkomst worden binnen de EU gelijke mededingingsvoorwaarden voor de sector gecreëerd doordat minimumnormen voor de hele EU worden vastgesteld.

Wanneer er minder arbeidsgerelateerde ongevallen, letsels en ziekten voorkomen, zal dat voor werkgevers leiden tot een hogere productiviteit, lagere kostenvergoedingen en minder personeelsverloop. Voor werknemers zal het risico op ongevallen en/of ziekten verlagen. Dat zal het risico op inkomensverlies verlagen en het hun bovendien mogelijk maken langer actief te blijven in de sector. De sector zal eveneens aantrekkelijker worden voor jonge en geschoolde arbeidskrachten.

Wat de nationale autoriteiten betreft, zullen de kosten voor sociale zekerheid en gezondheidszorg dalen. De algemene voordelen voor werknemers, werkgevers en nationale autoriteiten worden geschat tussen 1,2 miljoen en 19,7 miljoen euro over een periode van vijf jaar.

Uit de vergelijking van de opties en uit de kosten-batenanalyse kan worden geconcludeerd dat met de Overeenkomst de gestelde doelstellingen kunnen worden bereikt tegen redelijke kosten en dat uitvoering door een richtlijn passend is.

- **Gezonde regelgeving en vereenvoudiging**

Bijna 90 % van de bedrijven in de zeevisserijsector zijn micro-bedrijven met slechts één vaartuig. Op basis van de beschikbare gegevens kan ervan worden uitgegaan dat een aanzienlijk deel daarvan vaartuigen zijn die door de eigenaar worden geëxploiteerd of vaartuigen die worden geëxploiteerd door een kapitein met een of twee andere zelfstandigen of werknemers aan boord. De Overeenkomst is niet van toepassing op eigenaar-exploitanten aangezien zij worden beschouwd als zelfstandigen.

Door de bijzondere structuur van de zeevisserijsector zullen de gevolgen van de Overeenkomst voornamelijk voelbaar zijn in micro-bedrijven met werknemers of waar zelfstandigen met werknemers samenwerken. Het is echter onwaarschijnlijk dat hun concurrentievermogen negatief zal worden beïnvloed in vergelijking met de huidige situatie. Minimumnormen vaststellen op EU-niveau zal bijdragen aan gelijke mededingingsvoorwaarden en dus de concurrentiepositie verbeteren. Betere werkomstandigheden zullen leiden tot een betere productie, minder compensatiekosten in geval van arbeidsgerelateerde letsels, ziekten of ongevallen en minder personeelsverloop.

Daarenboven bevat de Overeenkomst voor lidstaten de mogelijkheid voor bepaalde categorieën vissers of vaartuigen de Overeenkomst progressief in te voeren over een periode van vijf jaar.

- **Grondrechten**

De doelstellingen van dit voorstel stroken met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de bij de artikelen 20 (Gelijkheid voor de wet), 31 (Rechtvaardige en billijke arbeidsomstandigheden en -voorwaarden) en 32 (Het verbod van kinderarbeid en de bescherming van jongeren op het werk) beschermde rechten.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de EU-begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen voor controle, evaluatie en rapportage**

Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van de Overeenkomst over follow-up en evaluatie door de ondertekenaars zal de Europese Commissie, na raadpleging van de sociale partners op Europees niveau, toezicht houden op de uitvoering van de richtlijn tot uitvoering van de Overeenkomst. De Europese Commissie zal vijf jaar na de inwerkingtreding de richtlijn evalueren.

- **Toelichtende stukken**

De lidstaten moeten de Commissie de tekst van de nationale bepalingen ter omzetting van de richtlijn en een concordantietabel met die bepalingen en deze richtlijn doen toekomen. De richtlijn bestrijkt vele aspecten van de leef- en werkomstandigheden van vissers zoals werktijd, minimumleeftijd, de inhoud van de arbeidsovereenkomst, veiligheid en gezondheid op het werk, medische certificaten voor vissers en bemanningsvereisten. Daarom is de nationale wetgeving van de lidstaten met betrekking tot de aangelegenheden die onder het

voorstel vallen normaliter opgenomen in een aantal verschillende wetteksten (arbeidsrecht, gezondheids- en veiligheidswetgeving, sectorspecifieke, niet-limitatieve bepalingen), waardoor een systematische aanpak en interpretatie noodzakelijk zullen zijn.

Het voorstel bevat eveneens een aantal elementen die voordien niet onder EU-wetgeving vielen, zoals medische certificaten, specifieke details in verband met de kwaliteit van voedsel en water en specifieke elementen in verband met de accommodatie aan boord van vissersvaartuigen. Ondubbelzinnige informatie over de omzetting van deze nieuwe bepalingen en oplossingen is nodig om de naleving van de minimumnormen van het voorstel te waarborgen. Deze informatie zal de Commissie in staat stellen de uitvoering van de voorschriften van de richtlijn te waarborgen, die zijn bedoeld om de veiligheid en de gezondheid van werknemers te beschermen, meer flexibiliteit te bieden voor de ondernemingen en eerlijke mededinging tussen ondernemingen te bevorderen.

De geschatte extra administratieve last van het indienen van toelichtende documenten is niet onevenredig (het is eenmalig en er zijn niet veel organisaties bij betrokken). De toelichtende documenten kunnen efficiënter worden opgesteld door de lidstaten.

Gezien het bovenstaande wordt voorgesteld dat de lidstaten zich ertoe verbinden de Commissie in kennis te stellen van hun omzettingsmaatregelen door één of meerdere documenten in te dienen waarin het verband tussen de onderdelen van de richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettinginstrumenten wordt toegelicht.

- **Europese Economische Ruimte**

De voorgestelde maatregel betreft een onderwerp dat onder de EER-overeenkomst valt en moet daarom worden uitgebreid tot de Europese Economische Ruimte.

- **Toelichting bij de specifieke bepalingen van het voorstel**

De structuur van het voorstel is als volgt:

Artikel 1

Dit artikel maakt de tussen de sociale partners gesloten Overeenkomst bindend, wat het doel is van een besluit van de Raad krachtens artikel 155, lid 2, VWEU.

Artikel 2

In artikel 2 is bepaald dat de richtlijn alleen minimumvereisten bevat en dat de lidstaten op het betrokken gebied voor de werknemers gunstigere maatregelen kunnen treffen. Het doel van dit artikel is de reeds bereikte niveaus van bescherming van werknemers expliciet te waarborgen en ervoor te zorgen dat alleen de gunstigste beschermingsnormen van toepassing zijn.

Artikelen 3 tot en met 6

De artikelen 3 tot en met 6 bevatten de gebruikelijke bepalingen met betrekking tot de omzetting in de nationale wetgeving van de lidstaten, met inbegrip van de verplichting te zorgen voor doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties. Artikel 5 bevat een clause in verband met verslaglegging. Het doel van artikel 5 is toe te zien op de uitvoering en de toepassing van de richtlijn in de lidstaten met betrekking tot de leef- en werkomstandigheden

in de sector en een beoordeling uit te voeren. In dit kader zullen gegevens in verband met het aantal ongevallen, beroepsletsels en gezondheidsproblemen in de sector worden onderzocht. Artikel 6 geeft aan op welke datum de richtlijn in werking zal treden. In artikel 7 worden de adressaten vermeld.

Gedetailleerde uitleg van de bepalingen van de bijlage bij het voorstel

Artikel 1 (definities)

Voor de toepassing van de Overeenkomst wordt de betekenis van de volgende termen gedefinieerd: a) visserijactiviteiten, b) commerciële visserij, c) bevoegde autoriteit, d) overleg, e) eigenaar van een vissersvaartuig of eigenaar, f) visser, g) arbeidsovereenkomst van een visser, h) vissersvaartuig of vaartuig, i) lengte, j) lengte tussen de loodlijnen, k) kapitein, l) wervings- en arbeidsbureau en m) particulier uitzendbureau. Lid 2 definieert deze termen voor de toepassing van deze overeenkomst.

Artikel 2 (Toepassingsgebied)

In artikel 2 is bepaald dat de Overeenkomst van toepassing is op alle vissers die werkzaam zijn aan boord van vissersvaartuigen die bij commerciële visserij betrokken zijn en zijn geregistreerd in of de vlag voeren van een EU-lidstaat. De Overeenkomst is ook van toepassing op zelfstandige vissers die samen met werknemers op hetzelfde vaartuig werkzaam zijn om ervoor te zorgen dat de algemene gezondheid en de veiligheid van de werknemers op hetzelfde vaartuig worden beschermd. Deze uitbreiding tot zelfstandigen strookt met de huidige EU-wetgeving. In artikel 2, lid 2, is vastgesteld dat bij twijfel over de vraag of een vaartuig bij commerciële visserij is betrokken, de bevoegde autoriteit na overleg de knoop doorhakt. In artikel 2, lid 3, is bepaald dat de lidstaten - na overleg - de bescherming die de Overeenkomst biedt aan vissers op vaartuigen van 24 meter lengte of meer, ook mogen verlenen aan vissers op vaartuigen met een lengte van minder dan 24 meter.

Artikel 3 (Toepassing van de Overeenkomst)

In lid 1 is vastgesteld dat een lidstaat - na overleg en op basis van objectieve gronden - beperkte categorieën vissers of vissersvaartuigen mag uitsluiten van de vereisten van de Overeenkomst of van sommige bepalingen ervan, als de toepassing van de Overeenkomst problemen van substantiële aard oplevert in het licht van de bijzondere arbeidsvoorwaarden van de vissers of de activiteiten van de vissersvaartuigen. In lid 2 is bepaald dat bij uitsluiting van bepaalde categorieën vissers of vissersvaartuigen uit hoofde van lid 1 de bevoegde autoriteit geleidelijk de vereisten van de Overeenkomst moet uitbreiden tot alle betrokken categorieën vissers of vissersvaartuigen binnen een periode van maximaal vijf jaar vanaf de inwerkingtreding van de Overeenkomst. Artikel 3 bevat een non-regressieclausule.

Artikel 4 (Meerbegunstigingsclausule)

Dit artikel bevat een clausule inzake gunstigere bepalingen volgens welke wetten, vonnissen of gewoonten die gunstigere voorwaarden voor vissers waarborgen dan die in de Overeenkomst niet mogen worden beïnvloed door de bepalingen van de Overeenkomst.

Artikel 5 (Verantwoordelijkheden van eigenaren van vissersvaartuigen, kapiteins en vissers)

Artikel 5, lid 1, laat Richtlijn 93/103/EG¹⁶ onverlet. In lid 2 is vastgesteld dat de eigenaar van het vissersvaartuig de verantwoordelijkheid heeft ervoor te zorgen dat de kapitein over de nodige middelen en faciliteiten beschikt om aan de verplichtingen van de Overeenkomst te voldoen. In artikel 5, lid 3, worden op niet-exhaustieve wijze de verschillende verantwoordelijkheden van de kapitein beschreven om te zorgen voor de veiligheid en de gezondheid van de vissers aan boord van het vaartuig. In artikel 5, lid 4, is bepaald dat de kapitein door de eigenaar van het vissersvaartuig niet mag worden verhinderd beslissingen te nemen die noodzakelijk zijn voor de veiligheid van de vissers, het vaartuig en de veilige navigatie en exploitatie ervan. In artikel 5, lid 5, is een verplichting voor vissers vastgesteld om de rechtmatige bevelen van de kapitein en de toepasselijke veiligheids- en gezondheidsmaatregelen na te leven.

Artikel 6 (Minimumleeftijd)

Artikel 6 laat Richtlijn 94/33/EG¹⁷ onverlet. Volgens lid 2 bedraagt de minimumleeftijd voor werk aan boord van een vissersvaartuig 16 jaar mits de door de nationale wetgeving voorgeschreven voltijdse leerplicht niet meer voor de jongere geldt. Vijftienjarigen die een beroepsopleiding volgen in de visserij mogen onder dezelfde voorwaarden aan boord van vissersvaartuigen werken.

In artikel 6, lid 3, is vastgesteld dat de bevoegde autoriteiten mogen toestaan dat vijftienjarigen lichte werkzaamheden verrichten tijdens schoolvakanties. De bevoegde autoriteiten moeten - na overleg - bepalen welke werkzaamheden zijn toegestaan en de voorwaarden waaronder deze werkzaamheden worden verricht en de verplichte rusttijden vaststellen. In artikel 6, lid 4, is bepaald dat de minimumleeftijd voor werkzaamheden aan boord van de vaartuigen die door hun aard en de omstandigheden waarin ze worden verricht een gevaar kunnen vormen voor de gezondheid, de veiligheid, de lichamelijke, geestelijke of sociale ontwikkeling, de opvoeding en de zedelijke ontwikkeling van jongeren, 18 jaar bedraagt. In artikel 6, lid 5, is bepaald dat deze werkzaamheden moeten worden vastgesteld uit hoofde van nationale wet- of regelgeving of door de bevoegde autoriteiten na overleg. In artikel 6, lid 6, is vastgesteld dat jongeren vanaf die leeftijd die werkzaamheden mogen verrichten op voorwaarde dat hun gezondheid, veiligheid, lichamelijke, geestelijke of sociale ontwikkeling, hun opvoeding en zedelijke ontwikkeling volledig worden beschermd en zij adequaat specifiek onderwijs of een beroepsopleiding hebben gevolgd en een basisopleiding veiligheid hebben voltooid.

Artikel 6, lid 7, bevat een definitie van "nacht". Het bevat een verbod op nachtarbeid voor vissers jonger dan 18 jaar. Er kan een uitzondering worden gemaakt door de bevoegde autoriteiten wanneer anderszins afbreuk zou worden gedaan aan de doeltreffende opleiding van de vissers of wanneer de specifieke aard van de werkzaamheden of een erkend opleidingsprogramma vereist dat vissers onder 18 jaar hun werkzaamheden 's nachts uitvoeren. De bevoegde autoriteit moet, na overleg, vaststellen dat het nachtwerk geen schadelijke gevolgen zal hebben voor hun gezondheid of welzijn. Artikel 6, lid 8, bevat een clause over gunstigere bepalingen.

Artikel 7-9, (Medisch onderzoek / medisch certificaat)

¹⁶ Richtlijn 93/103/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het werk aan boord van vissersvaartuigen (dertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) (PB L 307 van 13.12.1993, blz. 1).

¹⁷ Richtlijn 94/33/EG van de Raad van 22 juni 1994 betreffende de bescherming van jongeren op het werk (PB L 216 van 20.8.1994, blz. 12).

Artikel 7

Artikel 7, lid 1, stelt de verplichting van de vissers vast te beschikken over een geldig medisch certificaat waaruit blijkt dat zij geschikt zijn om hun taken aan boord uit te voeren. In lid 2 is bepaald dat vrijstellingen voor de toepassing van lid 1 mogen worden verleend, rekening houdend met de veiligheid en de gezondheid van de vissers, de grootte van het vaartuig, de beschikbaarheid van medische hulp en evacuatiemiddelen, de duur van de zeereis, de bestemming en de aard van de visserijactiviteit. In lid 3 is bepaald dat deze vrijstellingen niet kunnen worden toegepast op vissers aan boord van een vissersvaartuig dat een lengte van 24 meter of meer heeft of die normaliter langer dan drie dagen op zee blijven. In dringende gevallen mag de bevoegde autoriteit vrijstelling verlenen om een visser toe te staan te werken gedurende een beperkte en precies omschreven periode totdat de visser in het bezit is van een medisch certificaat mits de visser in het bezit is van een vervallen medisch certificaat van recente datum.

Artikel 8

In artikel 8 is bepaald dat de lidstaten wetten, voorschriften of andere maatregelen vaststellen met betrekking tot de aard en de frequentie van het medisch onderzoek en de vorm, de inhoud en de geldigheidsduur van de medische certificaten. Zij moeten ook wetten, voorschriften of andere maatregelen vaststellen die voorzien in het recht op een nieuw bindend onderzoek door een onafhankelijke keuringsarts die is aangewezen als bemiddelaar in geval van weigering van een certificaat of de afgifte van een certificaat wanneer de persoon heeft verklaard dat hij of zij arbeidsongeschikt is of wanneer een certificaat wordt geweigerd terwijl de medische redenen voor de weigering verdwenen zijn.

Artikel 9

In artikel 9 zijn aanvullende minimumvereisten vastgesteld voor het medisch certificaat voor vissers die werkzaam zijn aan boord van vaartuigen van 24 meter of langer of van een vaartuig dat normaliter langer dan drie dagen op zee blijft.

Artikel 10 (Bemannings)

In artikel 10 is bepaald dat de eigenaars van vissersvaartuigen ervoor moeten zorgen dat de vissersvaartuigen voldoende en veilig bemand zijn voor de veilige navigatie en exploitatie ervan en onder het toezicht van een bevoegde kapitein staan. Er is geen numerieke grenswaarde aangegeven. In lid 2 zijn nadere vereisten vastgesteld voor vissersvaartuigen met een lengte van 24 meter en meer. Bij lid 3 wordt de bevoegde autoriteit de mogelijkheid geboden om alternatieve vereisten voor vissersvaartuigen met een lengte van 24 meter en meer vast te stellen. Die alternatieve vereisten moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de algemene doelstellingen en het doel van dit artikel en artikel 11 en voldoen aan de vereisten van lid 2; zij mogen de veiligheid en de gezondheid van de vissers niet in gevaar brengen.

Artikel 11 (Werk- en rusttijden)

In artikel 11 zijn de werk- en rusttijden bepaald voor vissers die binnen het toepassingsgebied van deze Overeenkomst vallen, met name een gemiddelde wekelijkse arbeidstijd van 48 uur over een referentieperiode van maximaal twaalf maanden. Voor de vissers die onder de

Overeenkomst vallen zijn de artikelen 3 tot en met 6, 8 en 21 van Richtlijn 2003/88/EG¹⁸ niet van toepassing. Voor andere vissers blijft Richtlijn 2003/88/EG van toepassing.

In lid 2 is bepaald dat voor de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de vissers en om de vermoeidheid te beperken, een maximumaantal uren en een minimumaantal rusturen binnen een bepaalde periode moeten worden vastgesteld, binnen de grenzen van de leden 3 en 4. Deze kunnen worden vastgesteld bij wet, bestuursrechtelijke of collectieve overeenkomst. In lid 3 zijn het maximumaantal werkuren en het minimumaantal rusturen vastgesteld per periode van 24 uur en per periode van zeven dagen. In lid 4 zijn beperkingen vastgesteld voor de verdeling van de rusttijden.

In lid 5 zijn uitzonderingen voorzien op de maximale referentieperiode, het maximumaantal werkuren en het minimumaantal rusturen om objectieve, technische of arbeidsorganisatorische redenen. Dergelijke uitzonderingen moeten zoveel mogelijk voldoen aan de vastgestelde normen en meer compenserende rusttijden toelaten. Er kan rekening worden gehouden met meer frequente of langere verlofperioden of met de toekenning van compensatieverlof aan de vissers. In lid 6 is bepaald dat, als er uitzonderingen worden toegestaan op de grenzen inzake uren en rusturen, de vissers zo snel mogelijk compenserende rusttijden moeten krijgen.

In lid 7 is bepaald dat de kapitein in noodsituaties werknemers kan verplichten extra uren te werken wanneer dit nodig is voor de veiligheid van personen, de vangst of het schip zelf, of om bijstand te verlenen aan personen of schepen in nood totdat de situatie opnieuw normaal is. De kapitein moet ervoor zorgen dat alle vissers die tijdens een geplande rusttijd hebben gewerkt, voldoende compenserende rust krijgen wanneer de situatie opnieuw normaal is.

In lid 8 is vastgesteld dat de lidstaten mogen bepalen dat vissers aan boord van vissersvaartuigen die uit hoofde van de wet tijdens een periode van meer dan één maand niet actief mogen zijn, tijdens die periode jaarlijks verlof moeten nemen.

Artikel 12 (Bemanningslijst)

In dit artikel is bepaald dat op alle vissersvaartuigen een bemanningslijst aanwezig moet zijn. De bemanningslijst moet vóór het vertrek of onmiddellijk na het vertrek aan de bevoegde personen aan wal worden meegedeeld. De bevoegde autoriteit bepaalt aan wie en wanneer de bemanningslijst moet worden verstrekt en met welk doel of welke doeleinden.

Arbeidsovereenkomst van vissers (Artikel 13-18)

Artikel 13

In artikel 13 is bepaald dat de bepalingen van de artikelen 14 tot en met 18 van toepassing zijn onverminderd Richtlijn 91/533/EEG¹⁹.

Artikel 14

¹⁸ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299 van 18.11.2003, blz. 9).

¹⁹ Richtlijn 91/533/EEG van de Raad van 14 oktober 1991 betreffende de verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn (PB L 288 van 18.10.1991, blz. 32).

In dit artikel is bepaald dat alle lidstaten in nationale wetten, voorschriften of andere maatregelen eisen dat vissers die werkzaam zijn aan boord van een vissersvaartuig een schriftelijke arbeidsovereenkomst hebben die voor hen begrijpelijk is. De arbeidsovereenkomst voor vissers moet in overeenstemming zijn met de bepalingen van de Overeenkomst, en met name met bijlage I, die minimumnormen voor de inhoud van de arbeidsovereenkomsten van vissers bevat.

Artikel 15

De EU-lidstaten moeten wetten, voorschriften of andere maatregelen vaststellen met betrekking tot a) procedures die waarborgen dat de vissers advies kunnen inwinnen over de inhoud van hun arbeidsovereenkomst voordat deze wordt gesloten; b) het bewaren - in voorkomend geval - van de verslagen over de werkzaamheden van de vissers in het kader van een dergelijke overeenkomst; en c) de procedures om geschillen in verband met arbeidsovereenkomsten van vissers te beslechten.

Artikel 16

In dit artikel is bepaald dat de visser een exemplaar van zijn arbeidsovereenkomst moet ontvangen. Een exemplaar moet op verzoek aan andere partijen worden verstrekt overeenkomstig de nationale wetgeving en gebruiken. Een exemplaar van de arbeidsovereenkomst van een visser moet zich aan boord van het vaartuig bevinden en beschikbaar zijn voor de vissers.

Artikel 17

In dit artikel is bepaald dat de artikelen 14 tot en met 16 en bijlage I bij deze Overeenkomst niet van toepassing zijn op eigenaren van vissersvaartuigen die hun vaartuig alleen exploiteren.

Artikel 18

In dit artikel is vastgesteld dat de eigenaren van vissersvaartuigen ervoor moeten zorgen dat alle vissers aan boord van het vaartuig over een schriftelijke arbeidsovereenkomst voor vissers beschikken. Die arbeidsovereenkomst moet worden ondertekend door alle betrokken partijen, d.w.z. visser, werkgever en/of vertegenwoordigers of andere betrokken partijen.

Artikel 19 (Repatriëring)

In artikel 19, lid 1, is bepaald dat alle EU-lidstaten ervoor moeten zorgen dat de vissers die werkzaam zijn op een vissersvaartuig dat hun vlag voert of onder hun volledige rechtsmacht is geregistreerd en een buitenlandse haven binnenvaart, recht hebben op repatriëring. Het recht op repatriëring is van toepassing wanneer de arbeidsovereenkomst van een visser is verlopen of om gerechtvaardigde redenen door een of meer partijen bij die overeenkomst is beëindigd of de visser de taken uit hoofde van zijn arbeidsovereenkomst niet langer kan uitvoeren of niet kan worden verwacht ze onder de specifieke omstandigheden (bv. arbeidsongevallen, ziekten of letsels) uit te voeren. Het recht op repatriëring geldt ook voor vissers die om dezelfde redenen van het vaartuig naar de buitenlandse haven worden overgebracht.

In artikel 19, lid 2, is bepaald dat de eigenaar van het vissersvaartuig de kosten van de repatriëring draagt, behalve wanneer overeenkomstig nationale wetten, voorschriften of

andere maatregelen is gebleken dat de visser ernstig in gebreke is gebleven bij de naleving van zijn verplichtingen uit hoofde van de arbeidsovereenkomst. Volgens artikel 19, lid 3, moeten de lidstaten de precieze omstandigheden vaststellen waaronder vissers recht hebben op repatriëring zoals de maximumduur van dienstperioden aan boord en de bestemmingen waarnaar de vissers mogen worden gerepatriëerd.

In artikel 19, lid 4, is bepaald dat wanneer de eigenaar van het vissersvaartuig nalaat voor de repatriëring te zorgen, de lidstaat dat moet doen. De lidstaat heeft het recht de kosten op de eigenaar van het vissersvaartuig te verhalen. In artikel 19, lid 5, wordt de eigenaar van het vissersvaartuig de mogelijkheid geboden de kosten terug te vorderen op grond van contractuele overeenkomsten met derden.

Artikel 20 (Particuliere arbeidsmarkt bureaus)

Artikel 20, lid 1, laat Richtlijn 2008/104/EG²⁰ onverlet. In artikel 20, lid 2, wordt verduidelijkt dat voor de toepassing van dit artikel onder particuliere arbeidsmarkt bureaus wervings- en arbeidsbureaus uit de particuliere sector en de diensten van particuliere uitzendbureaus worden verstaan. Overeenkomstig artikel 20, lid 3, moeten de lidstaten particuliere arbeidsmarkt bureaus verbieden gebruik te maken van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te zoeken. Vergoedingen of andere kosten voor particuliere arbeidsmarkt bureaus mogen direct noch indirect, geheel noch gedeeltelijk op de vissers worden verhaald. In artikel 20, lid 4, is bepaald dat de lidstaten die het IAO-verdrag over arbeid in de visserij uit 2007 hebben geratificeerd uit hoofde van dat Verdrag bepaalde verantwoordelijkheden mogen toewijzen aan particuliere uitzendbureaus, voor zover zij dit recht hebben. Er moet rekening worden gehouden met de door het Verdrag vastgestelde grenzen.

De artikelen 21 tot en met 25 van de Overeenkomst bevatten bepalingen inzake veiligheid en gezondheid op het werk, met name met betrekking tot voedsel en accommodatie.

In artikel 21, lid 1, is bepaald dat de artikelen 21 tot en met 25 van toepassing zijn onverminderd Richtlijn 93/103/EG. De nationale bepalingen ter uitvoering van de artikelen 22 tot en met 25 moeten worden nageleefd met de nodige zorg voor hygiëne en algemeen veilige, gezonde en comfortabele omstandigheden.

Volgens artikel 22 moeten de lidstaten wetten, voorschriften of andere maatregelen vaststellen met betrekking tot, onder meer, de omvang en de kwaliteit van de accommodatie, voedsel en drinkwater aan boord van vaartuigen die hun vlag voeren of onder hun volledige rechtsmacht zijn geregistreerd. In artikel 23 is bepaald dat elke lidstaat wetten, voorschriften of andere maatregelen moet vaststellen op grond waarvan de accommodatie groot genoeg, van voldoende kwaliteit en adequaat uitgerust moet zijn voor de exploitatie van het vaartuig en de duur van het verblijf van de vissers aan boord. Met name de in artikel 23 genoemde kwesties moeten aan bod komen, zoals de goedkeuring van plannen voor de bouw of de aanpassing van de accommodatie van vissersvaartuigen, het onderhoud van de accommodatie en de kombuizen, de ventilatie, de verwarming, de koeling en de verlichting, de vermindering van excessief lawaai en overmatige trillingen, de locatie, de omvang, de bouwmaterialen, het meubilair en de uitrusting van verschillende ruimten en andere accommodatieruimten, de sanitaire voorzieningen en de voorziening van voldoende warm en koud water en de

²⁰ Richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid (PB L 327 van 5.12.2008, blz. 9).

procedures om op klachten te reageren over accommodatie die niet aan de vereisten van deze Overeenkomst voldoet.

In artikel 24 is bepaald dat de lidstaten wetten, voorschriften of andere maatregelen moeten vaststellen met betrekking tot voedsel en water aan boord van het vaartuig. Het voedsel dat aan boord wordt vervoerd en opgediend moet met name van toereikende kwaliteit, kwantiteit en voedingswaarde zijn. Het drinkwater moet van toereikende kwaliteit en kwantiteit zijn. De eigenaar van het vissersvaartuig moet voedsel en water gratis ter beschikking stellen van de vissers. Overeenkomstig de nationale wetten en voorschriften kunnen de kosten echter als operationele kosten worden teruggevorderd als de collectieve overeenkomst waaronder een deelloonsysteem of een arbeidsovereenkomst voor vissers ressorteert, daarin voorziet. De nationale wetten, voorschriften en maatregelen die de lidstaten moeten goedkeuren tot omzetting van de bepalingen van de artikelen 22 tot en met 24 moeten volledige uitvoering geven aan bijlage II bij deze Overeenkomst.

De artikelen 26 tot en met 31 hebben betrekking op de bescherming van de gezondheid en medische zorg, bescherming bij arbeidsgerelateerde ziekten, letsels of overlijdens.

Volgens artikel 26 zijn de lidstaten verplicht nationale wetten, voorschriften en andere maatregelen vast te stellen om te waarborgen dat vissers op vaartuigen die hun vlag voeren of onder hun volledige rechtsmacht zijn geregistreerd, recht hebben op medische behandeling aan wal en in geval van een ernstige ziekte of letsel het recht hebben zo spoedig mogelijk aan wal te worden gebracht. De eigenaar van het vissersvaartuig moet de visser gezondheidsbescherming en medische zorg verschaffen aan boord of aan wal in een haven in een ander land dan het land dat voor de sociale zekerheid van de visser verantwoordelijk is. Bij arbeidsgerelateerde ziekten of letsels, moeten de vissers toegang hebben tot adequate medische zorg overeenkomstig de nationale wetten, voorschriften of gebruiken. Krachtens artikel 27 zijn de medische zorg en de bescherming van de gezondheid aan boord als bedoeld in artikel 26, onder b), onderworpen aan de toepasselijke bepalingen van Richtlijn 92/29/EEG²¹ en van artikel 28 van de Overeenkomst. Zij dienen tevens betrekking te hebben op medische behandeling en materiële bijstand en ondersteuning als de visser aan wal is gebracht in een haven in een ander land dan het land dat voor de sociale zekerheid van de visser verantwoordelijk is.

Overeenkomstig artikel 28 van de Overeenkomst, moeten de lidstaten nationale wetten, voorschriften of andere maatregelen vaststellen die aanvullende vereisten invoeren naast de bepalingen van Richtlijn 92/29/EEG, rekening houdend met onder meer de plaats van de activiteit, de duur van de zeereis en het aantal vissers aan boord. Daarnaast is in dit artikel bepaald dat vaartuigen moeten zijn uitgerust met radio- of satellietcommunicatie voor medische consulten en een door de bevoegde autoriteit gebruikte of goedgekeurde medische handleiding of de meest recente uitgave van de *International Medical Guide for Ships*.

In artikel 29 is vastgesteld dat de lidstaten wetten, voorschriften of andere maatregelen moeten vaststellen die waarborgen dat: a) de medische zorg op grond van artikel 26, onder b), en artikel 28 gratis aan de vissers wordt verleend; b) de eigenaar van het vissersvaartuig de kosten van de medische zorg draagt totdat de visser is gerepatrieerd, voor zover die kosten niet gedragen worden door het land dat voor de bescherming van de sociale zekerheid van de visser verantwoordelijk is.

²¹ Richtlijn 92/29/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid ter bevordering van een betere medische hulpverlening aan boord van schepen (PB L 113 van 30.4.1992, blz. 19).

In artikel 30 is bepaald dat nationale wetten of voorschriften de eigenaar van het vissersvaartuig kunnen vrijstellen van deze verantwoordelijkheid om de kosten voor medische behandeling te dragen als het letsel niet tijdens de exploitatie van het vissersvaartuig is opgelopen, de ziekte tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst verborgen is gehouden of de eigenaar van het vissersvaartuig kan aantonen dat het letsel of de ziekte het gevolg was van opzettelijk wangedrag van de visser.

Bij artikel 31, lid 1, worden de lidstaten verplicht maatregelen te nemen om de vissers te beschermen tegen arbeidsgerelateerde ziekten, letsels of overlijdens. In artikel 31, lid 2, is bepaald dat de vissers bij letsels of ziekten veroorzaakt door een arbeidsongeval recht hebben op compensatie in overeenstemming met de nationale wetten en voorschriften. Ingevolge artikel 31, lid 3, is de eigenaar van het vissersvaartuig verantwoordelijk voor deze bescherming en compensatie als die niet geboden worden door het land dat verantwoordelijk is voor de sociale zekerheid van de vissers. Op grond van artikel 32 mogen de financiële verantwoordelijkheden van de eigenaar van het vissersvaartuig uit hoofde van de artikelen 29 en 31 van de Overeenkomst worden gewaarborgd door een verzekering of andere regelingen.

De artikelen 33 tot en met 36 hebben betrekking op veiligheid en gezondheid op het werk en ongevallenpreventie.

In artikel 33 is bepaald dat de artikelen 34 tot en met 36 van toepassing zijn onverminderd Richtlijn 89/391/EEG²², Richtlijn 92/29/EEG²³ en Richtlijn 93/103/EG²⁴.

In artikel 34 is bepaald dat de lidstaten verplicht zijn wetten, voorschriften of andere maatregelen vast te stellen met betrekking tot de preventie van arbeidsongevallen, beroepsziekten en arbeidsgerelateerde letsels, met inbegrip van risicobeoordeling en -beheer en de opleiding van de vissers. De opleiding van de vissers moet ook opleiding inhouden in het gebruik van het vistuig dat ze zullen gebruiken en de visserijactiviteiten waarvoor ze zullen worden ingezet. De nationale wetten, voorschriften of andere maatregelen moeten eveneens betrekking hebben op de verantwoordelijkheden van de eigenaren van vissersvaartuigen, de vissers en andere betrokkenen en met name op de veiligheid en de gezondheid op het werk van vissers jonger dan 18 jaar. Nationale wetten, voorschriften en andere maatregelen moeten ook betrekking hebben op de melding van en het onderzoek naar ongevallen aan boord van het vaartuig en het opzetten van gezamenlijke comités voor veiligheid en gezondheid op het werk of (na overleg met de nationale sociale partners) andere instanties.

Artikel 35 is van toepassing op alle vissersvaartuigen, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, het gebied van de activiteit en de duur van de zeereis. In het artikel zijn de verantwoordelijkheden van de bevoegde autoriteiten en de eigenaar van het vissersvaartuig vastgesteld voor wat betreft de preventie van beroepsziekten, letsels en ongevallen aan boord, risicobeoordeling en -beheer. Voorts voorziet dit artikel in hun verantwoordelijkheden ten aanzien van voorlichting en opleiding van de vissers met betrekking tot de uitrusting, de

²² Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1).

²³ Richtlijn 92/29/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid ter bevordering van een betere medische hulpverlening aan boord van schepen (PB L 113 van 30.4.1992, blz. 19).

²⁴ Richtlijn 93/103/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het werk aan boord van vissersvaartuigen (Dertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) (PB L 307 van 13.12.1993, blz. 1).

activiteiten en de basisveiligheid en de voorziening van persoonlijke beschermende kleding en apparatuur.

In artikel 36 is bepaald dat de vissers of hun vertegenwoordigers bij de risicobeoordeling moeten worden betrokken.

Artikel 37 (Wijzigingen)

In dit artikel is bepaald dat de toepassing van de Overeenkomst en van de bijlagen ervan moet worden geëvalueerd en opnieuw bekeken op verzoek van een van de ondertekenende partijen, na een wijziging van de bepalingen van het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007. Na een wijziging van de EU-wetgeving die van invloed op deze Overeenkomst is en op verzoek van een van de ondertekenende partijen, moet de toepassing van deze Overeenkomst opnieuw worden bekeken.

Artikel 38 (Slotbepalingen)

In dit artikel wordt bepaald dat de Overeenkomst in werking treedt op de datum waarop het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 in werking treedt.

In Bijlage I (Arbeidsovereenkomst van vissers) wordt de inhoud van de arbeidsovereenkomst voor vissers gepreciseerd.

Bijlage II (Accommodatie van het vissersvaartuig)

In de bijlage worden het toepassingsgebied en de mogelijke uitbreidingen (indien mogelijk en/of praktisch uitvoerbaar geacht door de bevoegde nationale autoriteit) gepreciseerd. Zij bevat een aantal specifieke punten die hoofdzakelijk betrekking hebben op accommodatie aan boord, maar bevat ook bepalingen in verband met aangelegenheden zoals voedsel en drinkwater en inspecties door de kapitein of onder diens gezag. Voor de toepassing van deze bijlage zijn de definities van a) Overeenkomst; b) nieuw en c) bestaand vaartuig vastgesteld.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot uitvoering van de door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de EU (Europêche) gesloten overeenkomst van 21 mei 2012, zoals gewijzigd op 8 mei 2013, betreffende de uitvoering van het Verdrag inzake arbeid in de visserij van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007

(Voor de EER relevante tekst)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 155, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Werkgevers en werknemers ("de sociale partners") mogen, overeenkomstig artikel 155, lid 2, VWEU, gezamenlijk verzoeken dat door hen op het niveau van de Unie gesloten overeenkomsten worden uitgevoerd door een besluit van de Raad op voorstel van de Commissie.
- (2) Op 14 juni 2007 heeft de Internationale Arbeidsorganisatie het Verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007²⁵ goedgekeurd met als doel één enkel coherent instrument ter aanvulling van de internationale normen voor leef- en werkomstandigheden in deze sector te creëren, dat de herziene en bijgewerkte normen van de bestaande internationale verdragen en aanbevelingen voor vissers, alsmede de grondbeginselen van andere internationale arbeidsverdragen bevat.

²⁵ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188

- (3) De Commissie heeft de sociale partners overeenkomstig artikel 154, lid 2, VWEU, geraadpleegd over de vraag of de toepassing van de bepalingen van het Verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 moet worden bevorderd²⁶.
- (4) Om een begin te maken met de codificatie van het sociaal acquis van de EU in de zeevisserijsector en om gelijke mededingingsvoorwaarden voor de hele zeevisserijsector van de EU te helpen creëren, hebben het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie, de Europese Federatie van vervoerswerknemers en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de Europese Unie op 8 mei 2013 een overeenkomst gesloten betreffende de uitvoering van het Verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 ("de Overeenkomst"). Op 10 mei 2013 hebben deze organisaties de Commissie in overeenstemming met artikel 155, lid 2, VWEU, verzocht hun Overeenkomst uit te voeren door een besluit van de Raad.
- (5) Het meest geschikte instrument voor de uitvoering van de Overeenkomst is een richtlijn in de zin van artikel 288 van het Verdrag.
- (6) De Commissie heeft haar voorstel voor een richtlijn opgesteld overeenkomstig haar mededeling van 20 mei 1998²⁷ over de aanpassing en de bevordering van de sociale dialoog op communautair niveau, rekening houdend met de representatieve status van de ondertekenende partijen en de wettigheid van elke clausule van de Overeenkomst.
- (7) De bepalingen van deze richtlijn moeten van toepassing zijn onverminderd bestaande bepalingen van de Unie die specifiek zijn of voor alle vissers een hoger niveau van bescherming bieden.
- (8) Deze richtlijn mag niet worden gebruikt als rechtvaardiging voor een verlaging van het algemene beschermingsniveau van de werknemers in de gebieden waarop de Overeenkomst betrekking heeft.
- (9) In deze richtlijn en in de als bijlage bij deze richtlijn gevoegde Overeenkomst worden minimumnormen vastgesteld; de lidstaten en de sociale partners mogen gunstigere bepalingen handhaven of invoeren.
- (10) De Europese Commissie houdt toezicht op de uitvoering van deze richtlijn en de Overeenkomst en voert een evaluatie uit onverminderd de bepalingen van de Overeenkomst over de follow-up en de evaluatie door de Europese sociale partners.
- (11) De richtlijn zal tegelijk met het Verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007 in werking treden, en de sociale partners wensen dat de nationale maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn niet eerder in werking treden dan dat Verdrag.
- (12) De Overeenkomst geldt voor vissers die — in welke hoedanigheid ook — op basis van een arbeidsovereenkomst of in een arbeidsverhouding werkzaam zijn aan boord van vissersvaartuigen die bij commerciële visserij betrokken zijn en de vlag van een EU-lidstaat voeren of onder de volledige rechtsmacht van een EU-lidstaat zijn geregistreerd.

²⁶ COM(2007) 591 final.

²⁷ COM(1998) 322 final.

- (13) Met het oog op de bescherming van de veiligheid en de gezondheid op het werk van vissers die — in welke hoedanigheid ook — op basis van een arbeidsovereenkomst of in een arbeidsverhouding werkzaam zijn, mag de Overeenkomst ook worden toegepast op alle andere vissers aan boord van hetzelfde vissersvaartuig.
- (14) Deze richtlijn laat de lidstaten vrij de in de Overeenkomst gebruikte maar daarin niet specifiek gedefinieerde termen overeenkomstig de nationale wetgeving en gebruiken te definiëren, zoals dat het geval is voor de andere richtlijnen inzake sociaal beleid waarin soortgelijke termen worden gebruikt, mits deze definities de inhoud van de Overeenkomst respecteren.
- (15) In deze richtlijn en in de als bijlage bij deze richtlijn gevoegde Overeenkomst moet rekening worden gehouden met de bepalingen inzake het beheer van de vangstcapaciteit van Verordening (EU) nr. 1380/2013²⁸.
- (16) De lidstaten kunnen de sociale partners, indien deze daarom gezamenlijk verzoeken, belasten met de uitvoering van deze richtlijn, op voorwaarde dat de lidstaten alle nodige maatregelen treffen om de in deze richtlijn voorgeschreven resultaten te allen tijde te kunnen waarborgen.
- (17) De Commissie heeft het Europees Parlement overeenkomstig artikel 155, lid 2, VWEU, in kennis gesteld van de tekst van haar voorstel voor een richtlijn met daarin de Overeenkomst.
- (18) In deze richtlijn worden de grondrechten en de beginselen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en met name de artikelen 20, 31 en 32, geëerbiedigd.
- (19) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn, die is bedoeld om de leef- en werkomstandigheden te verbeteren en de gezondheid en de veiligheid van werknemers in de zeevisserijsector te beschermen — een overwegend grensoverschrijdende sector die de vlaggen van verschillende lidstaten voert —, niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt maar beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Europese Unie, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5, lid 3, van het VEU, maatregelen vaststellen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel van artikel 5, lid 4, van het VEU, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken.
- (20) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken²⁹ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden in verantwoorde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken gerechtvaardigd,

²⁸ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

²⁹ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn voert de Overeenkomst betreffende de uitvoering van het Verdrag inzake arbeid in de visserij van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007 uit, die op 8 mei 2013 is gesloten door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie, de Europese Federatie van vervoerswerknemers en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de EU.

De tekst van de Overeenkomst is als bijlage bij deze richtlijn gevoegd.

Artikel 2

1. De lidstaten mogen bepalingen handhaven of invoeren die voor de werknemers gunstiger zijn dan de bepalingen van deze richtlijn.
2. De uitvoering van deze richtlijn vormt in geen enkel geval een rechtvaardiging voor een verlaging van het algemene beschermingsniveau van de werknemers op de onder deze richtlijn vallende gebieden. Dit doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten en de sociale partners om in het licht van nieuwe ontwikkelingen andersluidende wetten en voorschriften aan te nemen of andere contractuele regelingen te treffen dan die welke op het tijdstip van de goedkeuring van deze richtlijn van kracht zijn, mits wordt voldaan aan de minimumvereisten van deze richtlijn.
3. De toepassing en de interpretatie van deze richtlijn laat andere bepalingen, gebruiken of praktijken van de Unie of nationale bepalingen, gebruiken of praktijken die de betrokken werknemers gunstigere voorwaarden bieden, onverlet.

Artikel 3

De lidstaten bepalen welke sancties van toepassing zijn wanneer uit hoofde van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen worden overtreden. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 4

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [*twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn*] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 5

Uiterlijk vijf jaar na de in artikel 6 vastgestelde datum legt de Commissie — na raadpleging van de lidstaten en de sociale partners op het niveau van de Unie — de Raad een verslag voor over de uitvoering, de toepassing en de evaluatie van deze richtlijn.

Artikel 6

Deze richtlijn treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van het IAO-verdrag inzake arbeid in de visserij uit 2007.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*